Hellokene, wellekene!
Soi toi fulle sõunoresse,
Lulloi jõlle jõenuesse.
Ei pone laoli isetuolagi,
Ei pone sõoni sõitadagi,
Õsse sõnagi seadelinoie.
Lulloi pekksiõt pütsocolesse,
Lulloi raakksiõt raasadelesse.
Pihtoi pekksiõt pütsellon,
Rõõ wawre kõnnuelillon.
Hellokene, wellekene!
Kuuleõt kuusi tõuseuadoi,
Pahoi ilma paisuuadoi,
Õra siis annoi pere pekattoi,
Pere pekattoi, lapsi lahwi,
Koerjatse pääle konottoi.
Siis tule ettle hoidijakssoi,
Sus ole huolees ahitsse! ——

———— . ————

2) Wad ottmeh e loul.

Ma olen wõrene wõchõtmees,
Soi elom laojunol jaunoi jees,

Mull küünimüttu kaks oli koeru maas:
Sõõlt soi sünoi,
Sõõlt soi junoi,
Sõõlt soi trilli tralli tünoi.
Siit on länuol sirtsu jäljeõl,
Läbi pajo pooli jäljeõl,
Otse kui oraua jäljeõl.

———— . ————

3) Luigu jookseb lunolai mööõlai,
Aru heinoi aedai mööõlai,
Kirju kitse külgemööõlai,
Wasika wasoroõt mööõlai.

———— . ————

4) Unnoõ.

Unnoõlits hüüõlis pojusse,
Kõõbi kõrkois pöösasse:
„Tule sinoi kännoi noori meesi,
„Wii minõõ kõõlõõ koduje,
„Wiitoi minõõ setsil selgajonne!
„Pane minõõ poorel kuimojanne.
„Sõõlt minoi tütsin tünoleissoi
„Poen õlle-peoliõusse.